

slik. Tu navedemo le nekoliko več ali manj znanih slik.

V ljubljanski stolnici je več Langusovih slik. Glavna slika nam kaže sv. Nikolaja, ki kleči v pluvial odet in zroč proti nebu. Spodaj v razburkanem morju ga kličejo na pomoč mornarji. Langus je zadel v tej sliki pravo barvo in luč, zato se dobro vjema z Quagliievimi slikami ob stenah. Vrh stene

slika v kapelici Matere božje. Na listni strani je Langusova slika sv. Janeza Nepomučana. Megleno ozadje moti gledavca, in tudi barve ne napravljajo pravega učinka. Prav čedni sta sličici ob menzi v Zveličarjevi kapelici, predočujoči sv. Alojzija in sv. Katarino Siensko. V kapelici sv. Jurija (sedaj Matere Božje) so tri slike Langusove: sv. Jožef in ob straneh sv. Terezija in sv. Marjeta Kor-

CERKVENI STROP NA ŠMARNI GORI.

MATEJ LANGUS.

nad velikim oltarjem je naslikal Langus s sepijo sliko Kristusovo na platno, ki zastira okno. Dalje je Langusova velika slika svetih Treh kraljev na oltarju presv. Rešnjega Telesa. Na tej sliki se je slikar sam portretiral. Njegova glava gleda z desne strani na prizorišče. Lepa je tudi slika presv. Trojice v kapelici enakega imena. Prav nežna je kopija po Rafaelovi Madoni Folinjski iz l. 1833., ki visi v kapelici Sv. križa. Prej je bila ta

tonska. Za kapelico sv. Barbare je Langus slikal še sv. Joahima in sv. Ano.

V cerkvi sv. Jakoba je slika Marijinega vnebovzetja, ki ima podpis Langusov z letnico 1822. Neverjetno se mi zdi, da bi bila ta lepa slika Langusova, in sicer iz omenjenega leta, torej še preden je odšel v Rim. Ta uganjka bi se dala rešiti le, če je omenjena slika kopija prejšnje Mencingerjeve. V tej cerkvi je ponovil tudi sliko sv. Jakoba